

διεΰθουνσιν τοῦ κ. Γουλιού Comte. Εἶναι δὲ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν καλλιτεχνικόν, ὅπως καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ. Λόγου γλαφυρότης, ἐντέλεια τυπογραφικῆς ἐκτελέσεως, ἀκριβεία ἐπιστημονικῆ περὶ τὴν ἀπεικασίν τῶν ἀρχαίων εἰκόνων, χάριτος ἀκρίβεια, δέσιμον κομψότατον, τὰ πάντα συντέλεσαν καὶ συντελοῦσιν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι τὸ ὠραῖον τοῦ κ. Girard τομίδιον, ἀληθὲς ἐντύπωμα παντὸς λογίου καὶ φιλοβιβλίου.

Γράφοντες ἀπλῶς καὶ μόνον τὰς ἐντυπώσεις μας μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ἢ μᾶλλον τὴν ἀπνευστί καταρρόφησιν αὐτοῦ, ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐφροντίσαμεν νὰ μάθωμεν — οὐδὲ ἔχομεν τὴν πρὸς τοῦτο εἰδικότητα — ἂν κατὰ τὰς λεπτομερείας αὐτὸ τὸ βιβλίον ἔχητι τὸ μὴ προσᾶδον πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς ἐπιστήμης κατάστασιν ὡς πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον τῆς ἀρχαιολογίας, περὶ ὃν ἐνδιατρίβει. Ὑποθέτομεν ὅτι οἱ εἰδικότεροι εὐχερῶς δύνανται καὶ τὴν ἐξέλεξις ταύτην νὰ κάμωσιν, ἀφ' οὗ ὁ σοφὸς καὶ κομψὸς συγγραφεὺς ἐφρόντισε νὰ παραθέσῃ ἐν τέλει πίνακα βιβλιογραφικὸν περιλαμβάνοντα πάντα τὰ συγγράμματα, τὰ ὅποια ἐπωφελήθη πρὸς φιλοτέχνησιν τοῦ βιβλίου του. Ἐπειτα δὲ τὸ βιβλίον δὲν εἶναι διὰ τοὺς εἰρηνικωτέρους, εἶναι δι' ἐκείνους ἀκριβῶς οἵτινες θέλουσιν ἀπλῶς νὰ μάθωσι τί ἦτο ἡ ἀρχαία γραφικὴ. Τοῦτο δὲ τῷ ὄντι — χωρὶς νὰ γίνωσιν ἐξ ἐπαγγέλματος ἀρχαιολόγοι — τὸ μαθηθῶσιν καὶ τὸ μαθηθῶσιν ὅσον ἐνδέχεται τερπνῶς καὶ εὐχαρίστως.

Διὰ τοὺς θέλοντας νὰ ἐντυπώσωσιν ὡς ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου, λέγομεν ὅτι εἰς 330 σελίδας θὰ ἀναγνώσωσιν ὅ,τι χρειάζεται περὶ τῆς γραφικῆς τῶν Αἰγυπτίων, τῶν Χαλδαίων, τῶν Ἀσσυρίων, τῶν Φινίκων, τῶν Μικρασιατικῶν, τῶν Περσῶν (σελίδες 79) — τῶν Ἑλλήνων (Εὐμάρης Ἀθηναῖος καὶ Κίμων Κλεωναῖος — Πολύγνωτος, Μίκων καὶ Πάνανος, Παύσων, Ἀγάθαρχος Σάμιος, Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος — Ζεῦξις καὶ Παρράσιος, Τιμάνθης — Ἀπελλῆς, Πρωτογένης — Ἀντίφιλος) — τῶν Τυρρητῶν, τῶν Ῥωμαίων. Περιττὸν καὶ νὰ τὸ εἰπωμεν, ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ βιβλίου κατέχει ἡ γραφικὴ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὰς διαφόρους αὐτῆς σχολὰς (ἄττικὴν, ἰωνικὴν, σικυώνιον, θηβαϊοαττικὴν, ἐλληνιστικὴν) καὶ ὅτι ὁ προσήκων ἐκάστοτε γίνεται λόγος περὶ τῶν διαφόρων τρόπων καὶ μεθόδων τῆς γραφῆς. «Δὲν εἶναι φυσικὰ δυνατόν, λέγει ὁ συγγραφεὺς ἐν τῷ προλόγῳ, νὰ ἀναγράψω πάσας τὰς πηγὰς ἐξ ὧν ἤντηλα, παρέθηκα ἐν τέλει τοῦ βιβλίου πίνακα βιβλιογραφικὸν τῶν συγγραμμάτων, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη καὶ εἰς τὰ ὅποια δύνανται νὰ προσυγῶσιν οἱ περιεργότεροι οἱ θέλοντες νὰ ἐμβαθύνωσι πλεῖστον εἰς τεχνικὰς λεπτομερείας. Ἄλλως δὲ οἱ ὀδηγοί, οὓς κατὰ προτίμησιν ἠκολούθησα εἶναι τῆς τέχνης τὰ μνημεῖα καὶ τὰ κείμενα τῶν συγγραφέων, ὧν ἡ προσεκτικὴ μελέτη ὄχι σπανίως μὲ ἤγαγεν εἰς συμπεράσματα ἄλλα τῶν μέγχι τοῦδε ἐπικρατούστων».

Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ ἀκουσθῶμεν, εἰς πολλοὺς τῶν ἡμετέρων θὰ συνεβουλεύομεν τὴν ἀνάγνωσιν καὶ τοῦτου τοῦ βιβλίου καὶ ἄλλων ἐμοίων πρὸς αὐτό. Τὸ

αἶσθημα τοῦ ὠραίου ἔχει ἀκόμη τόσην καὶ τόσην ἀνάγκην νὰ καλλιεργηθῇ παρ' ἡμῖν καὶ ὁ βίος ἡμῶν ὁ κοινωνικὸς τόσον θὰ ἐκέρδαινε ἐκ τῆς ἀναγνώσεως συγγραμμάτων συντελεστικῶν εἰς λέανισιν καὶ ἡμερότητα, ὥστε ἡ εὐχή μας αὕτη δὲν εἶναι νομίζομεν ματαία τις καὶ περιττή. Σ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Φωτογραφία τῆς φωνῆς

Εἶνε γνωστὸν ὅτι πᾶσα κίνησις συνίσταται ἐξ ὀλοκλήρου σειρᾶς συνθέτων κινήσεων, αἵτινες ἀκολουθοῦσι τόσον ταχέως ἀλλήλας, ὥστε φαίνονται εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας ὡς μία κίνησις. Ὁ ὀφθαλμὸς εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρατήσῃ πρὸς στιγμὴν τ' ἀντικείμενα τὰ ὅποια διέρχονται ἐνώπιόν του ἀνὰ ἓν, ἢ καθ' ὀμάδας, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς ὀφθαλμοφανῆ ἀπόστασιν. Ἡ στιγμιαία φωτογραφία ἔφθασεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε δυνάμεθα διὰ πολὺ καλῶν μηχανημάτων, νὰ συλλάβωμεν ἐκάστην φάσιν ἐνιαίας κατὰ τὸ φαινόμενον κινήσεως, εἰς διάστημα κλάσματος 1 δευτερολέπτου. Τὰς οὕτω ληφθεῖσας τμηματικὰς φωτογραφικὰς ἐντυπώσεις, κολῶντις κατὰ σειρὰν εἰς ἴσα διαστήματα ἐπὶ λωρίδος χαρτίου, ἢν τυλίσομεν στρογγυλοειδῶς οὕτως ὥστε ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος νὰ ἐνούνηται. Ἡ σειρὰ τῶν εἰκόνων αὐτῶν φέρεται εἰς τὸν ταχυόπτην τοῦ Ἄνστρετς, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἄνω μέρος εἶνε ἐπίσης κυκλωτέρως, (ἀλλὰ παχύτερον τῶν εἰκόνων καὶ μετὰ σχισμάτων) καὶ διὰ μιᾶς πλακῆς δύναται νὰ τεθῆ εἰς κίνησιν. — Ἐνὸσφ γίνεται τοῦτο παρατηρεῖ τις διάσχίσματος τὴν ἀκριθεῖς σειρὰν τῶν φαινομενικῶν κινήσεων, τῶν ἀπεικονισμένων ἀντικειμένων. Δύο σοφοὶ Γάλλοι ἐπιστήμονες μετεχειρίσθησαν τὸν τρόπον τοῦτον ὅπως φωτογραφῆσωσι τὴν κίνησιν τῶν χειλέων ὀμιλοῦντος προσώπου τοῦ ὁποῦ τὴν εἰκόνα ἤνωσαν ἐντὸς τοῦ ταχυόπτου, οὕτως ὥστε οἱ κωφάλαοι τὸ μάθωσι δι' ἀπομιμήσεως τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των λαμβανουσῶν χώραν φαινομενικῶν κινήσεων τῶν χειλέων, νὰ συνεννοῶνται μετὰ παντὸς ἀνθρώπου, χωρὶς νὰ ἔχωσιν ἀνάγκην τῶν ἐνοχλητικῶν σημάτων τῆς σηματολογικῆς γλώσσης, ἣτις δὲν εἶνε καὶ παντὸς ἔργον! Λαμπρὰ εἶνε ἀληθῶς ἡ χρησιμοποίησις αὕτη τῆς ὠραίας τέχνης, διὰ τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα! — Οἱ ἀτυχεῖς οὗτοι δύνανται νὰ συνεννοηθῶσιν ἀλφαθητικῶς πάσαν στιγμὴν καὶ δι' ἀντιστοιχείου βοήθειας, νὰ φθάσωσι πρὸς τὸν ὕψιστον βαθμὸν εὐκρινοῦς προφορᾶς, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου κερδίζει τις χρόνον καὶ κόπον, διότι καὶ ὁ ὑπομονητικώτερος διδάσκαλος δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ διδάξῃ τοιαῦτα κοπιώδη γυμνάσματα τῆς γλώσσης, ἀνεξαρτήτως τοῦ ζητήματος τῆς ἀκριβείας. Ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι οἱ ἀρμόδιοι λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν ταῦτα, θέλουσιν ἐπασχοληθῆ σοβαρῶς ἐξετάζοντες, ἂν ἡ στιγμιαία φωτογραφία δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὰ καταστήματα τῶν κωφάλλων. Ρ.